

Niebiańskie Słowo, jawiac się

Hymn z Laudesów

na uroczystość Bożego Ciała

(św. Tomasz z Akwinu):

Tłumaczenie Leopolda Staffa:

Verbum supernum prodiens

EUCHARYSTIA

Liber antiphonarius, Solesmes, 1960

The musical notation is written on four staves in a single system. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The melody is written in a soprano line. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The lyrics are: Niebiań - skie Sło - wo, jawiac się, U Ojca po pra - wi - cy trwa I idąc spełnić dzie - ło swe, Docho - dzi w zmierzch ziem - skiego dnia.

2 Przez ucznia swego gdy na zgon
Był wydan zawistnikom złym,
Wprzód na pokarm życia On
Uczniom się ofiarował swym.

3 W postaciach dwóch po wieków wiek
Z ciała i krwi uczynił dar,
By był nakarmion cały człek
Co w sobie dwa pierwiastki zwarł.

4 Rodząc się - druhem nam się stał,
Uczując - za karm dał się sam,
Konając - w okup siebie dał,
Królując - jest nagrodą nam.

5 O zbawcza Hostio, co lud swój
Prowadzisz do niebiańskich wrót,
Jeśli pokusom przyjdzie bój,
Daj siłę, wspomóż walki trud.

6 Jednemu w Trójcy Panu dusz
Chwała i cześć po wieczny czas;
Niech nie znającym kresu już
Życiem w ojczyźnie darzy nas.

Niebiań - skie Sło - wo, jawiać się,
U Ojca po pra - wi - cy trwa
I idąc spełnić dzie - ło swe,
Docho - dzi w zmierzch ziem-skie - go dnia.

2 Przez ucznia swego gdy na zgon
Był wydan zawistnikom złym,
Wprzódy na pokarm życia On
Uczniom się ofiarował swym.

3 W postaciach dwóch po wieków wiek
Z ciała i krwi uczynił dar,
By był nakarmion cały człek
Co w sobie dwa pierwiastki zwarł.

4 Rodząc się - druhem nam się stał,
Uczując - za karm dał się sam,
Konając - w okup siebie dał,
Królując - jest nagrodą nam.

5 O zbawcza Hostio, co lud swój
Prowadzisz do niebiańskich wrót,
Jeśli pokusom przyjdzie bój,
Daj siłę, wspomóż walki trud.

6 Jednemu w Trójcy Panu dusz
Chwała i cześć po wieczny czas;
Niech nie znającym kresu już
Życiem w ojczyźnie darzy nas.

2 Przez ucznia swego gdy na zgon
Był wydan zawistnikom złym,
Wprzód na pokarm życia On
Uczniom się ofiarował swym.

3 W postaciach dwóch po wieków wiek
Z ciała i krwi uczynił dar,
By był nakarmion cały człek
Co w sobie dwa pierwiastki zwarł.

4 Rodząc się - druhem nam się stał,
Ucztując - za karm dał się sam,
Konając - w okup siebie dał,
Królując - jest nagrodą nam.

5 O zbawcza Hostio, co lud swój
Prowadzisz do niebiańskich wrót,
Jeśli pokusom przyjdzie bój,
Daj siłę, wspomóż walki trud.

6 Jednemu w Trójcy Panu dusz
Chwała i cześć po wieczny czas;
Niech nie znającym kresu już
Życiem w ojczyźnie darzy nas.